

TEZAUUR LITURGIC
17 OCTOMBRIE

SLUJBA
SF. IERARH
IOSIF
DJANDIERI,
PATRIARHUL
GEORGIEI

TBILISI, 2000

სადღესასწაულო წეს-განგება წმიდისა მამისა ჩვენისა იოსებ კათალიკოსისა, სასწაულთმოქმედისა

დიდმწუხრსაზედა

– მოვედითთაყვანის - ვსცეთ~ - იგალობება.

– აკურთხევსსულიჩემისულიუფალსა~(103 ფსალმუნი)
- იგალობება.

– ნეტარარსკაცი~ - I კანონისI ანტიფონი.

– „უფალოღაღად - ვჰყავ~(იგალობებაV ჳმაზე).

-წმ. მღვდელმთავრისაიოსებისა. - მუხლი 8.

წმიდათა შორის საკვრველო მღვდელმთავარო, და-
რაჲ-ემკვდრა შენ თანა მაღლი ღმრთისაჲ, მოგაძულა
შენ საწუთოდსა დიდებაჲ, და შეგაყუარა რაჲ სიმდაბლჳ
და სიწმიდჳ, ლოცვაჲ ღმობიერი, მღვძარებაჲ და ზე-
დგომაჲ ჳელგანჰყრობით უკორცოთა მიმსგავსებული,
აღიწიე სრულსა სისრულესა სათნოებათასა, და
განასხმიდი სულთა უკეთურთა და განჰკურნებდი
სნეულთა, აწ გვიოხე ქრისტჳს მიმართ და გვთხოვე,
ღირსო იოსებ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა
ერთობაჲ, მშვიდობაჲ და დიდი წყალობაჲ.

წმიდათა შორის საკვრველო დიდო მღვდელმთავარო
იოსებ, იყავ რაჲ მონაზონებისა მოყუარჳ, ძლიითლა

გარწმუნეს, ნეტარო, და მღვდელმთავრად დაგადგინეს საეპიკოპოსოსა რუსთველისასა, ხოლო შეუდევ რაღ ღვაწლსა მას მწყემსობითსა, ესრეთ წარემატე, ვითარმედ მხარჭ იგი მდინარის სახედ აღავსნე ჭეშმარიტითა მოძღურებითა, და მორწყნე გულნი უმეცართანი და მოიყვანნე ღმრთის მეცნიერებად. აწ გვიოხე ქრისტეს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო იოსებ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშვიდობად და დიდი წყალობად.

წმიდათა შორის საკვრველო მღვდელმთავარო იოსებ, მსგავს იქმენ შენ სათნოებითა ქრისტეს ღმრთისა მოციქულთა, და გამოსჩნდი რაღ სუეტად და სიმტკიცედ სარწმუნოებისა, მოგემაღლა ღმრთისა მიერ ნიჭი სასწაულთქმედებისად, და მისცემ კუერნებასა, რომელნი ითხოვენ სასოებითა, აწ გვიოხე ქრისტეს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო იოსებ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშვიდობად და დიდი წყალობად.

წმიდათა შორის საკვრველო მღვდელმთავარო, მაღლი საკვრველებათად ნიჭად მიიღე განკურნებად სენტა და სალმობათა, და იხილე რაღ დიაკონი შენი მოწყლული სასიკუდიანსა სენისაგან, იწყლა გული შენი თანაღმობითა, და სენაკსა თვსსა მკურვალედ აღავლენდი ლოცვასა ღმრთისა მიმართ და ევედრებოდი ჯსნასა მისსა, გარნა ევლტოდი რაღ

კაცობრივსა დიდებასა, კუერთხი შენი შთააგდე ცეცხლსა და ნაცარი მისი აღლესე რად წყლითა, გარდასახე ნიში ჯვარისად და მიეც სნეულსა, და აჰა, მსწრაფ დაცხრა საღმობად მისი და შემდგომად სამისა დღისა სრულიად განიკურნა. აწ ჩუენცა გვიოხე ქრისტჳს მიმართ და გვითხოვე, ღირსო იოსებ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშვიდობად და დიდი წყალობად.

წმიდათა შორის საკვრველო მღდელთმთავარო, ვითარცა მეფეთა ისრაელისასა მოუვლენდა უფალი ჟამითი-ჟამად წინასწარმეტყუელთა სიქადულად მათდა, ზღუდედ შჯულისა და შუამდგომელად წინაშე მისსა, ეგრეთცა გამოგაჩინა შენ ბაგრატოვანთა სიქადულად, საკვრველი ეგე დიდებული, ღმერთშემოსილი მამად და ნეტარი მოლუაწჳ, და დაგადგინეს რად კათალიკოსად საქართველოდსა, ერისა ჩუენისათჳს ილუწიდი სულიერად წინაშე ღმრთისა, ჳსნად განსაცდელთაგან და განრინებად ყოვლისაგან ვნებისა, აწ გვიოხე ქრისტჳს მიმართ და გვითხოვე, ღირსო იოსებ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშვიდობად და დიდი წყალობად.

სხუადდასდებელი(ჳმაი 2) ეჰა გვრგვზნო...

ვითარიმე ქებისა გვრგვზნი შეუთხზნათ ქართველთა ეკლესიისა სიმტკიცესა და ყოველთა

განმაბრწყინებელსა სწავლითა, მწვალებელთა
თვალუხუავად მამხილებელსა და ყოველთა
შუამდგომელსა და შემწესა, ჭირვეულთა
ნუგეშინისმცემელსა და განსაცდელსა შინა მყოფთა
შესავედრებელსა, კეთილმსახურებისა სუეტსა,
მორწმუნეთა წინამბრძოლსა, დიდსა იოსებს,
მამათმთავარსა უბიწოსა, რომლისა მიერ აღძრვანი
მტერთანი ქრისტემან დაამხუნა, რომელსა აქუს დიდი
წყალობაჲ.

ვითარითა ქებისა საგალობელითა უგალობდეთ
მსგავსად ღმრთივბრწყინვალისა ვარსკულავისა
განბრწყინებულსა, და ნერგსა სამოთხისასა, ნაყოფისა
კეთილისა გამომღებელსა, დიდსა შემწესა და
მოძღუარსა იოსებ მღვდელთმთავარსა, ბრწყინვალებასა
საღმრთოდსა სიყუარულისასა და განმანათლებელსა
ერისა ჩუენისასა; სუეტსა შეურყეველო მოთმინებისასა
და ყოველთა უკეთურთა და უდებთა მარცხუენელსა,
რომლისათჳსცა აღძრვანი მათნი ქრისტემან დაამხუნა,
რომელსა აქუს დიდი წყალობაჲ.

ვითარითა ქებისა გალობითა უგალობდეთ სიმტკიცესა
და ძელსა ეკლესიისასა; ლამპარსა
ყოვლადბრწყინვალესა და მნათობსა ყოვლისა
საქართველოდსასა; მწყემსსა კეთილსა და მოძღუარსა
ივერიელთასა, რომელი ვითარცა ორღანოდ,

აღმოსთქუამდა სწავლათა ტკბილთა, და განაბრწყინვა რაჲ ჟამნი თვისნი ძლიერად მოღუაწებითა, სიგლახაკისა მიერ სიმდიდრს დაუღვევნილი სასუფეველისაჲჲ ჰპოვა ზეცათა შინა, რომლისა მიერ აღძრვანი მტერთანი ქრისტემან დაამხუნა, რომელსა აქუს დიდი წყალობაჲ.

„დიდებაჲმამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

დღესასწაულობს ქართველთა ეკლესიაჲ ვსენებასა შენსა და გვწესს შესხმად ღუაწლისა შენისა, ეკლესიისა შუენებაო იოსებ, საკვრველო, ანგელოზთა თანა შეერთებულო ტაძარო საიდუმლოთაო, უფსკრულო გულისკმისყოფისაო, მხილველო გამოუთქმელთაო, მამაო მამათაო დ მღდელთმოდღვარო კეთილმსახურთაო, სიქადულო მონაზონთაო და წინამძღუარო მართლმადიდებელთაო, რომელი წინაშე ყოვლადწმიდისა სამებისა იხარებ მრავლითა ბრწყინვალებითა განათლებული და შემწე ხარ მვედრებელთა შენთათვის, გვიოხე აწ ქრისტესს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობაჲ, მშვიდობაჲ და დიდი წყალობაჲ. **(ჴმაჲ 6).**

„აწდამარადისდაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

ვინ არა გნატრიდეს შენ ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უბრწუნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჟამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, ძს

მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწოდსა გამოვიდა გამოუთქმელად ჯორცშესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთჳს კაც-იქმნა წყალობით. არა ორებად პირთასა განიკუეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევნელად საცნაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათვის სულთა ჩუენტასა. **(კმაე 6).**

- შესვლასაცეცხლურით.
- წარდგომადლისა
- საწინაწარმეტყველო- **3** საკითხავი მღვდელმთავრისა.
- „ლიტსაზედადასდებელი“ ტაძრისა - **1** მუხლი.
- ესრეთწმ.იოსებისა.

ესე ღირსი ჳსენებისად, საკვრველი და ყოვლად ქებული მღვდელმთავარი ჩუენი აღმოეცენე რად მხარესა მას კახეთისასა, შვილი წარჩინებულთა მათ თავადთაგანი, სიყრმითგან იქცეოდი ყოვლითა სიმდაბლითა და მოღუაწებითა, და ევლტოდი რად პატივთა სოფლისათა, შეიმოსე სქემა ანგელოზებრივი დოდოს სავანესა და მუნ ილუწიდი სადიდებელად ღმრთისა და განსანათლებლად ერისა შენისა. აწ დაამშჳდე გული ჩემი სოფლისა ღელვათაგან შერყეული და შეგინებული და აღმავსე მღჳძარებითა საღმრთოდთა.

ზღუდედ სჯულისა და ხატად სიწმიდისად მოგიგო შენ ღმრთისმოყუარემან მეფემან ქართველთამან თეიმურაზ ბრწყინვალეებისათჳს ცხორებისა შენისა, და მრავალგზის ვედრებითა გარწმუნა, რადთა აღგელო უმძიმესი იგი ჯუარი კათალიკოსობისად, და დაგამტკიცეს რად მაღალსა მას საყდარსა ზედა ზედა, ყოველნი იკურთხნეს შენ მიერ და გნატრიდენ, ვითარცა ჭეშმარიტად მართლმადიდებელსა მამათმთავარსა და წინამძღუარსა.

ვითარ ბრწყინვალე ვარსკულავი აღმოუბრწყინდა ბნელსა შინა მწვალებლობისასა შეცთომილთა სულთა და დაულამებელისა ნათლისა მიმართ წინამძღუარ ექმენ მათ, ხოლო უმდიდრესითა მადლითა ღმრთისადთა აღსავსე ლოცვად შენი და სიტყუად და სწავლად ექმნა საჭეთმპყრობელად და მმართველ მეფესა და მთავართა, და სამღდელოთა და ერთა, რამეთუ ყოველთა მოუწოდე მეცნიერებად და დიდებად ღმრთისა და გამოჩნდი კანონად მღდელთმთავართა და საღმრთოდ სიხარული მოჰფინე ივერთა ეკლესიასა.

უბრალოდ ცხორებად შენი და წესისა სიმარტივე და სიწმიდჳ და მისსა მიმართ საკუთრებად იხილა რად ღმერთმან, იოსებ, წარჩინებულ გყო ფრიად და მოგანიჭა საყდარი მღდელმოდღურებისა, და იქმენ რად

სარწმუნო განმგებელ, ღირსო, განამტკიცებდი მართლმადიდებელთა აღმსარებლობასა და გარეგან ცხოვართათა მოსილთა და შინაგან მგელ-ღმრთისმსახურთა დაამჯობდი და განიოტებდი და შერისხავდი სამშობლოდსა ქუეყანისა დამაქცევართა და მამულისა მაოხართა.

უბიწოებითა განჰვლე საწუთროდ, ვითარცა ანგელოზმან ღმრთისამან, და მარადის ილოცავნ მისა მიმართ, რადთა დასცხრენ აღძრვანი მწვალებელთანი სამწყსოთაგან ქრისტჳსთა, და ურიცხვი სული იკსენ დანთქმისაგან ცოდვათასა, ეგრეთვე აწ განაბრძენე მთავარნი და მმართველნი ჩუენნი და მშუდობით შეზღუდენ მეოხებითა ღმრთისმშობელისადთა, რადთამცა ვვიდოდინ გზათა სიმართლისა და ჭემმარიტებისათა, და გნატრიდენ შენ, ვითარცა დიდსა მღდელთმთავარსა.

ზღუდედ საღმრთოდ, სიმტკიცედ და კეთილად შესავედრებელად მოგიგო შენ ერმან ჩუენმან, ღმერთშემოსილო იოსებ საკვრველთმოქმედო, რამეთუ უჩუენებდი გზასა მას მართალსა და საცხოვნებელსა, და იხსნიდი რად წარწყმედელისა უდებებისაგან, საღმრთოდ განსწავლიდი ჭემმარიტთა მწყემსთა და დიდთა მნათობთა ეკლესიისათა, ხოლო საბა ნინოწმიდელისა და ზაქარია - მეფის მოძღურისა თანა

შემწე და თანამზრახველ ექმენ კეთილმსახურსა მეფესა თეიმურაზს, ფრიად ილუწიდით რად განსანათლებლად ივერთ ერისა, ამისთვისცა ვიხარებთ და ვიქადით თქუენტუს და განვსცხრებით სიხარულითა.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

სიტყუათა სულიერთა და წესთა შჯულისათა ასწავებდი რად ერსა შენსა, უგუნურთა მიერ შერყვნილთა სწავლებათა განმართავდი, და აღხოცდი რად ცრუმორწმუნეობისა საცთურსა, ყოველთა განამტკიცებდი წმიდათა მამათა მიერ გარდამოცემულსა მართლმადიდებლობასა შინა, და საღმრთოთა სწავლათა განფენდი ყოველსა ქუეყანასა, ხოლო დიდისა ღუაწლისა შენისა მხილველთა და თანადამსწრეთა განაცვიფრებდი შენ, კეთილმსახურებისა ხატო ბრწყინვალეო, მამათმთავარო იოსებ, და აღძრვიდი ქებად შენდა და დიდებად ღმრთისა.

„აწდამარადისდაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

გიხაროდენ, ქალწულო, ღრუბელო და ეტლო სიტყუსაო, გიხაროდენ, უზესთაეს გონებისა და გარეგან საზღუარისა, წმიდაო ღმრთისა საყოფელო, გიხაროდენ, უქორწინებელო სულითა ზესთა ღმერთთასა მიდგომილო, გიხაროდენ, თვნიერ თესლისა მშობელო,

და თვნიერ ხრწნილებიშა მაწოვნებელო, გიხაროდენ, მარადის ქალწულო, კურთხეულო.

- „სტიქარონსაზედადასდებელი”. (კმაჲ 8).

სიტყვთა და საქმით ადიდე ღმერთი დიდებული და მცნებათა მისთა იწურთიდ მარადის, დღისი და ღამით გონებითა წმიდითა, და ვითარცა სუეტი ნათლისაჲ, ბრწყინვალე ლოცვაჲ შენი აღიწეოდა ზეცას, ღირსო მამაო იოსებ, გვთხოვე ქრისტესგან დიდი წყალობაჲ.

მუხლი., „ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა და ყურადიღეთ ყოველთა რომელნი ამკვიდრებულ ხართ სოფელსა”.

მოაკუდინე შენ გულისთქმაჲ და განაცხოველე სიწმიდჳ, და შეიყუარე წმიდა ქალწულებაჲ, და ვითარცა ნათელი, შთაიცუ სიწმიდჳ, და ვითარცა გურიტი სიმშვიდით ჰმონებდი ქრისტესა გონებითა უბიწოდთა, სანატრელო იოსებ, შემკული საღმრთოდთა გულისკმის-ყოფითა.

მუხლი., „პირი ჩემი იტყოდეს სიბრძნესა და ზრახვანიგულისა ჩემისანი გულისხმისყოფასა”.

შეგამკო ღმერთმან, ნათლითა სასწაულთაჲთა და მაღლთა საღმრთოდთა ბრწყინვალეებითა, სამ-გზის სანატრელო მღდელთმთავარო იოსებ, და აღავსო სული

შენი სიბრძნითა, და ვითარცა წყაროდ ცხოველი და თუალი დაუწყუედელი აღმოაცენებ მოძღურებათა საღმრთოთა, აღორძინებისათჳს ქრისტჳს სამწყსოსადთა.

„დიდებადამამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

სიმრავლჳ მღვდელთმთავართად წინამძღურად აღგიარებს, წმიდაო, რამეთუ აღივსებიან საღმრთოთა მით მადლთა, რომელ დაუტევე, და იშუებენ საჯსენებელსა შენსა, თანამოსაგრეო წმიდათა მამათაო, მათ თანა ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, რადთა შეიწყალნეს მან სულნი ჩუენნი ოხითა შენითა.

„აწღამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

უსძლოო ქალწულო, რომელმან ღმერთი მუცლად-ილე გამოუთქმელად, დედაო ღმრთისა მალლისაო, ვედრებად მონათა შენთად შეიწირე, ყოვლადუბიწოო, რომელი მისცემ ყოველთა შენდობასა ცოდვათასა, ჩუენიცა ვედრებად შეიწირე და გვთხოვე ჩუენ დიდი წყალობად.

- აწგანუტევე~.

-შემდგომად ~მამაოჩვენო~-სი:

-ტროპარი-მღვდელმთავრისა: კანონად სარწმუნოებისა და ხატად სიმშჯდისა და მოძღურად მარხვისა გყო შენ ქრისტემან სამწყსოსა შენისათჳს ჭემმარიტებით,

ამისთვისცა მოიგე სიმდაბლითა სიმაღლე და სიგლახაკითა სიმდიდრე, წმიდაო მღვდელმთავარო იოსებ, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათჳს.- **2 გზის.**

-ღვთისმშობელოქალწულო - 1 გზის.

-პურისკურთხევა.

- `ღმერთიუფალი~(იგალობებაIV ჳმაზე).

- ტროპარიმღვდელმთავრისა:,,კანონად სარწმუნოებისა და ხატად სიმშჳდისა.. - **2 გზის.**

- `დიდება~ `აწდა~-

ღმრთისმშობლისა,,აღდგომისგანსატევებელი~(ტროპარი ხმის მიხედვით): - რომელი საუკუნითგან დაფარულიყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევენელად შენგან განჯორციელდა, ჯუარცმად ნებსით თავს იდუა, რომლისათჳსცა აღადგინა პირველდაძინებულნი, და იჳსნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

- შემდგომად **I** ფსალმუნებისა, წარდგომა.ჳმად **1.**

ცხორებად კეთილმსახურებით ქუეყანასა ზედა აღასრულე, ყოვლად ნეტარო იოსებ მღვდელთმოდღვარო, და გამოსჩნდი კანონად

მონაზონთა და ბრწყინვალე მნათობად ყოვლისა სოფლისა, აწ გამოაბრწყინვე გულსა ჩუენსა ნათელი ჭეშმარიტი და მეობ-გუეყავ მაქებელთა შენთა დაუცხრომელად.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა, აწდამარადის , დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

განეცხადების საიდუმლოდ საუკუნითგან დაფარული მთავარანგელოზსა, მითხრობად ძრწოლით ქალწულისა მიმართ, ხოლო იგი ახარებს კურთხეულსა დედათა შორის, რომლისა-თანა ვკმობდეთ: გიხაროდენ, მიმადლებულო, უფალი შენ თანა.

- შემდგომად II ფსალმუნებისა, წარდგომა.კმაჲ 4.

იქების მარადის მართლმადიდებელთა ქრისტესმოყუარეთა მიერ, საღმრთონი სათნოვებანი შენნი, სიწმიდე, სიმშვიდე, და სიმდაბლჳ და გლახაკთა მოწყალებაჲ. აწ ჩუენცა პატივსა გცემთ და გაქებთ შენ, ახოვან ქმნილნი ღუაწლითა შენითა და შრომათა. **2-გზის.**

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა, აწდამარადის , დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

ყოველთა შემოქმედი ღმერთი და დამბადებელი, ყოვლადუბიწოო, წმიდაო, საღმრთოოდა სულისა მიერ

მუცლად იღე და უბრწუნელად ჰშევ, რომლისათვისცა გადიდებთ შენ და გიგალობთ, ქალწულო, ვითარცა ყოველთა მეუფისა პალატსა და სოფლისა შემწესა.

– „სადიდებელი~ მე-19 კანონი(134-ედა 135-ეფსალმუნები).

– „გადიდებსა~ მღვდელმთავრისა(ფსალმუნთა გამოკრებილი მუხლებით - დავითნიდან).

– „წარდგომა~შემდგომად,სადიდებელისა~: სიბრძნე ჳმ ად8.

უფალმან ჩუენმან იესუ ქრისტემან დაგადგინა რად მღდელთმოდღურად და განსანათლებლად ერისა ამის, დედისა თვისისა წილხვედრისა, ლათინთა საცთურითა დაბრკოლებულისა და ერთბუნებიანთა ჰაოსიანთაგან ცთუნებულისა, მისითა მადლითა იცევდი ყოველთაგან-ვე საფრჯეთა ეშმაკისათა, რამეთუ კუერთხითა სარწმუნოებისადთა განიოტე ბოროტნი მგელნი და ძალითა სამებისადთა განძლიერებულმან უვნებელად დაიცევ სამწყსოდ შენი ტაცებათაგან მათთა, აწ ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, ცოდვათა მოტევებისა მონიჭებად, სურვილით პატივის-მცემელთა ჳსენებისა შენისასა. **2-გზის.**

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა, აწდამარადის , დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ”.

თანა დაუსაბამოდ სიტყუად მამისად, შენგან მიიღებს დასაბამსა ბუნებისა ჩუენისასა, ღმრთისმშობელო, და უჟამო შემოვალს ჟამსა შინა და სიტყუად განზრქებოდის, ხოლო ძჳ ღმრთისად ძედ შენდა იწოდების. ეჰა, მიუწვთომელი ესე საიდუმლოდ, იესუ ქრისტე გუშინ და დღეს, და იგი თავადი არს უკუნისამდე.

-წარდგომა(საცისკროსახარებისა): „პირი ჩემი იტყოდეს სიბრძნესა, და ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულის-ხმის ყოფასა~. (ჴმაჲ4).

მუხლი...„ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა და ყურად იღეთ ყოველთა, რომელნი დამკვიდრებულ-ხართ სოფელსა~.

-საცისკროსახარება:ცისკ. - ინ. **35** დას. (შუათგან)**X, 1-9**

-`დიდებაჲ`- `მეოხებითა წმიდათა შორის მამისა ჩვენისა იოსებ კათალიკოსისა, სასწაულთმოქმედისათა...“

-`აწდა` - `მეოხებითა ღვთისმშობელისათა, მოწყალეო...~

-`მიწყალემეღმერთო...~(,მცირე მიწყალე~).

-შემდგომად **50-ე** ფსალმუნისა დასდებელი.

საუნჯჯ იგი რომელი მართუ ეკლესიასა ღმრთისასა - დაუცხრომელი ღუაწლნი და შრომანი შენი, ვითარცა ოქროდსა სამკაულნი, ბრწყინვალედ შეუმოსიან და, ვითარცა გვრგვნი სამეუფოდ, შემკული ბრწყინვალედ თუალთაგან მრავალსასყიდლისათა, დაუდგამს თავსა თვსსა, რადთა ჰნათობდეს ყოველთა, რომელნიცა სიხარულითა შევლენან მას შინა, და გევედრებიან შეწევნასა.

-,,აცხოვნელმერთოერიშენი...~

საცისკროკანონთა **9**ოდა(გალობა).

- იკითხება **2** კანონი.

- **I** კანონი- ღმრთისმშობლისა(ძლისპირი **2-გზის)- 6** მუხლად(იხ. პარაკლიტონის ბოლოს ღმრთისმშობლის კანონები: `ეტლთა მფლობელი ფარაო...~ ან `ქუეყანასა მწყურნებსა...~).

- **II** კანონი- მღვდელმთავრისა (ძლისპირისგარეშე) - **8** მუხლად.(ჴმაჲ **8**).

- კატავასია:რიგითი.

- `უმცირესი~- `უგალობდითუფალსა~.

გალობაჲ **1**, უგალობდითსა

ძლისპირი: ეტლთა მფლობელი ფარაო დაანთქა საკვრველთმოქმედმან კუერთხმან მოსწსმან, რომელმან გამოსახა სახს ჯუარისად და განუპო ზლუად მეწამული და ისრაელი იქსნა განმავალი, მეტყუელი გალობასა უფლისასა: რამეთუ დიდებით დიდებულ არს.

დიდებად მსოფლიოდ განხრწნადი დაუტევე და იწროსა მას გზასა მავალ-ჰყვენ რად ფერკნი შენნი, ფრიად განჰმდიდრდი სათნოებითა, ღირსო იოსებ, მამათმთავარო სანატრელო, და ქცევად და სახელი შენი განთქუა ქუეყანასა შენსა.

წმიდამღვდელთმთავარო იოსებ, ეკედრელმერთსა ჩუენ თვს.

ლოცვითა და მღვიძარებითა მაცხოვრისაგან მოიპოვე რად მაღლი სულისა წმიდისა, ყოველთავე ჯორციელთა შუებათა შეურაცხის-ყოფდი მარხვითა, და ლოცვითა განკაფავდი სხეულსა და ყოველთა იწროებათა მიერ დააქნობდი და მოაუძღურებდი მძლავრებასა მისსა.

წმიდამღვდელთმთავარო იოსებ, ეკედრელმერთსა ჩუენ თვს.

სიწმიდითა გულისადათა იქმენ რად სამკვდრებელ სულისა წმიდისა, მოგავლინა შენ ღმერთმან განსაწმედელად ეკლესიისა ჩუენისა, ღირსო, და მოგცა მაღლი განსამტკიცებლად კეთილმსახურისა მეფისა. აწ

გვიოხე წინაშე ღმრთისა, დაგვიფარნეს ყოვლისაგან ვნებისა.

„დიდებადამასადაძისადაწმიდასასულსა“.

ძლიერი შური გაქუნდა, ვითარცა ელიას, რამეთუ აღეგზენ ვითარცა ცეცხლი საღმრთოდ მწვალებელთა და წარმართთა ზედა და შესწუნენ ენანი მათნი, აწ მეოხ-იქმენ ჩუენთჳს, რომელნი პატივს ვსცემთ დღესასწაულსა შენსა, წმიდაო.

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

დიდებულნი ითქუნეს შენთჳს თესლითი თესლადმდე, ქალწულო, რომელმან შეიწყნარე სიტყვაჲ ღმრთისაჲ წიაღსა შენსა და დაადგერ ქალწულად, ღმრთისმშობელო მარიამ, ამისთჳს ყოველნი გადიდებთ, რომელი შემდგომად ღმრთისა მცსნელად ჩუენდა იპოვე, რამეთუ დიდებით დიდებულ ხარ.

გალობა 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: შენ, დამამყარებელო კამარათა ცისათაო, უფალო, და აღმაშენებელო ეკლესიათაო, დამამტკიცენ ჩუენ სიყუარულსა შენსა, თავო ყოვლისა სიხარულისაო, და განმადლიერებელო მორწმუნეთაო, მხოლოო, კაცთ-მოყუარე.

წმიდაომღვდელოთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს..

ტალანტი იგი, რომელ გერწმუნა, ღმერთშემოსილო, არა დაჰფარე ქუეყანასა, არამედ განამრავლე ვითარცა სარწმუნომან მონამან და ბევრწილად მიართუ ღმერთსა, მას ევედრე აწ, რადთა გარე წარგუჰადოს განსაცდელნი და ეშმაკთა კუეთებანი მოსავთა შენთა.

წმიდაომღვდელოთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს.

დაფარულსა საიდუმლოსა, ვითარცა ცხადსა ჰხედევდი, წმიდაო, და ყოველივე თქმული შენი იყო ჭემმარიტ, მოღუაწეო და მუშაკო სათნოებისაო, აწ მოგუეც ჩუენცა გული გონიერი და ბრძენი, გულისხმის-ყოფად კეთილისა და ბოროტისა.

წმიდაომღვდელოთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს.

ქადაგებდი რად მართლმადიდებლობისა ყოვლადუბიწოსა სარწმუნოებასა, ყოვლად ქებულო, განსწავლიდი სამწყსოსა შენსა და ასწავებდი დამარხვად მცნებათა ღმრთისათა. მას ევედრე აწ, ნეტარო ბერო, გვკსნნეს რწმენისაგან არა-ცხოველისა და ნელ-ტფილისა.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა”.

ღმრთივგანბრძნობილად გამოსჩნდი შენ, კურთხეულო ძალითა მალლისადთა, და ენითა მით საღმრთოდთა აღამაღლენ რად გვრგვნი მართლ-აღმსაარებელთა, ეკლესიამან ქართველთამან, ვითარცა საუნჯე მრავალსასყიდლისად, გპოვა შენ და სიხარულითა შეგიწყნარა, ღირსო.აწ და მარადის, და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ”.

დაემკვდრე წიაღსა ქალწულისასა, უფალო, და გამოუჩნდი კაცთა ჯორციელად ვითარცა სათნო იყავ და გამოაჩინე იგი ჭეშმარიტად ღმრთისმშობლად, მხოლოდ კაცთმოყუარე, და შემწედ ყოველთა მორწმუნეთა.

წარდგომა-ვითარცა მზღ ბრწყინვალეზ, ჰნათობდი რად ქართველთა ეკლესიისა სამყაროსა, მამათმთავარო იოსებ, მრავალთა ამხილებდი და განსწავლიდი წყობასა მტერთა მიმართ უხილავთა და ხილულთა, და განაკრძალებდი ლოცვასა, ხოლო ბოროტად შეცთომილნი ბილწნი მწვალებელნი დაამდაბლე, რამეთუ მალლად იტყოდენ სიცრუვესა, და აღამაღლებდი მართალსა და ჭეშმარიტსა სარწმუნოებასა მართლმადიდებელთასა. აწ მოეც მშვედობად მთავრობასა და მხედრობასა ჩუენსა

მორწმუნესა და ერნი მადიდებელნი შენნი, იჯსენ უცხოთა სწავლებათა და საცთურთაგან. **2 gzis.**

გალობა 4, უფალომესმასა

ძლისპირი:შენ ხარ, ქრისტე, ღმერთი ჩემი, შენ ხარ ძალი ჩემი, შენ ხარ უფალი ჩემი და სიხარული ცხორებისა ჩემისაჲ, რომელმან არა დააცალიერენ წიაღნი მამისანი და გამოუჩნდი სიმდაბლესა ჩემსა, ამისთვისცა წინაღსწარმეტყუელისა ამბაკუმის თანა ვიტყოდით: ძალსა შენსა დიდებაჲ, კაცთმოყუარე.

წმიდაომღვდელთმთავაროიოსებ, ეკედრელმერთსაჩუენ თვს.

დიდი ჭირი და იწროებაჲ მოაწიეს რაჲ ეკლესიათა და მორწმუნეთა მბრძოლთა მათ ჭეშმარიტებისათა, მრავალნი იძულებით ექსორია-ყვეს და შენცა შეუძრველად ჰგებდი რაჲ მართალსა ზედა აღსარებასა, სულგრძელებითა დაითმენდი საღმრთოდსა სიყუარულისა განძარცვასა და სიმდაბლითა იტვირთავდი შეურაცხებასა.

წმიდაომღვდელთმთავაროიოსებ, ეკედრელმერთსაჩუენ თვს.

მშვიდობისათვს ეკლესიისა სიმდაბლითა დაუტევე რაჲ საყდარი კათოლიკოსისა, წარხვედ ახმეტას, და

დაეყუდე რაღ მცირესა სენაკსა ფრიად სიგლახაკესა შინა, დაშურებოდი, ვითარცა მცირე მიწისმოქმედი და მუშაკობითა თვსითა მოირეწდი რაღ საზრდელსსა, შეჭირვებულთა მისცემდი ნაწილსა მას უმეტესსა.

წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრებმერთსაჩუენ თვს.

მანქანათა უღმრთოებისათა ვერ შეუძლეს შერყევად სარწმუნოებისა შენისა სიმტკიცისა, რამეთუ არა გეშინოდა მზაკუვართა და მტყუართა სულთა, არამედ ნიშითა პატიოსანისა ჯუარისადათა და ლოცვითა მკურვალითა განკდიდი ურიცხუთა საფრჯეთა მათთა.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

მკურვალე ლოცვად შენი აღიწეოდა ზეცას, ვითარცა სუეტი ნათლისადა, და აჰა, ვითარი სასწაული ყო შენ თანა ღმერთმან, სანატრელო იოსებ, ლოცვითა კურნებდი სნეულთა, თუალთა აღუხელდი ბრმათა, მკელობელთა ავლენდი, უძლურთა აღადგენდი და აიოტებდი კეთილის მოძულეთა ეშმაკთა.

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

ენანი კაცთანი მოუძლურდებიან გამოთქუმად საიდუმლოდსა შობისა შენისასა უბიწოებით,

უქორწინებელი სძალო, ხოლო სარწმუნოებითა აღგიარებენ დედად ნათლისა.

გალობა 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: ნუ სადა განმიშორენ პირისაგან შენისა, ნათელი წარუვალო, და დამფარა მე ბნელმან წყუდიადისამან განუნათლებელმან, არამედ მომხედენ და ნათელსა მცნებათა შენთასა წარჰმართე სლვაჲ ჩემი, გევედრები.

წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს.

მოშურნედ იქეც ძუელთა მათ მამათა, მარხვითა და ღუაწლითა გაბრწყინებულთა, ნეტარო, და ყოველსა დღესა ცხორებისა შენისასა მსგავსად მათსა განჰლევდი რაჲ მოღვაწებასა და მღვძარებასა შინა, დღითი დღე ილუწიდი სადიდებელად ღმრთისა.

წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს.

დალათუ ურიცხუნი საქმენი შენნი განგვაცვიფრებს, ღმერთშემოსილო იოსებ, საკვრველო, არამედ უფროდს გკვრს სიმდაბლჳ შენი და სიყუარული ღმრთისა და მოყუასისაჲ, რამეთუ ჟამსა მას შფოთისასა შური

საღმრთოდ მოიპოე და არცხვინე ბოროტსა მას
მანქანებასა მძლავრთასა.

**წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ
თვს.**

აწ ვინ აღრაცხავს ღუაწლსა მას შენსა საკვრველსა,
რამეთუ ჭეშმარიტად გამოჩნდი მმარხველთა
სამკაულად და ურცხვენელ მლოცველად ღმრთისა. მას
ევედრე აწ, წმიდაო, ვსნად ჩუენდა ყოვლისაგან სენისა
და განსაცდელისაგან ბოროტისა.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

საკვრველ არიან საიდუმლონი შენნი, ქრისტე ღმერთო,
რამეთუ მოგვივლინე ჩუენ სანთელად ცეცხლმთებარედ
ღირსი იოსებ, მოღუაწედ და მლოცველად
მართლმადიდებელთა ქართველთათვს, და დიდებად
და სიმტკიცედ ივერიისა.

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

კადნიერებად დედობრივი ძისა შენისა თანა მოგიგიეს,
ყოვლად უბიწოო, შეწევნასა ჩუენსა ნუ დააცადებ მისსა
მიმართ, გევედრებით, რამეთუ გაქუს შენ მისა მიმართ
მეოხებად და მოტევებად ცოდვათად ყოველთა
ქრისტეანეთა.

გალობა 6, ღალადყავსა

ძლისპირი: ვედრებასა ჩემსა განვფენ უფლისა მიმართ და მას აღუარებ ბრალთა ჩემთა, რამეთუ ბოროტითა აღივსო სული ჩემი და სიმტკიცე ჩემი ჯოჯოხეთად მიიწია და იოანესებრ ვღალადებ: აღმომიყვანე მე, ღმერთო ჩემო.

წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ეკედრელმერთსაჩუენ თვს.

იყავ რად მქადაგებელი სინანულისად, ვითარცა იოვანე ნათლისმცემელი, გაქუნდა შენ მოწყალებად და სიმშვიდს, ვითარცა დავითს წინაწარმეტყუელსა, და ითხოვდი რად ქრისტესგან საწუთროდსა წილ საუკუნესა, ღირს იქმენ წმიდათა თანა სიხარულსა წარუვალსა.

წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ეკედრელმერთსაჩუენ თვს.

მოგავლინა შენ ღმერთმან ქართველთა მნათობად, ღირსო, და მოგცა მადლი ეშმაკთა ოტებად და უძღურთა კურნებად, აწ დაიფარე სამწყსოდ შენი ყოველთაგან ვნებათა მაჭირვებელთა და ეშმაკთა საცთურთათა.

**წმიდაომღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ
თვს.**

მწყემსსა ცხოვართასა გპოვებთ შენ, და კეთილად
მოლუაწესა მლოცველსა, ღირსად საგალობელო იოსებ,
ბრწყინვალეო ნათელო მღდელობისაო, და
გევედრებით: ვნებათა ტყუეობისაგან მომაქციე, ბრძენო,
და მუშაკობად წარმმართე საქმეთა ნათლისათა.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

იქების შუენიერად დღესასწაული შენი მოყუარეთა
შენთა მიერ, ნეტარო იოსებ, და ანგელოზნი
მგალობელთა გალობასა შესწირვენ წინაშე ღმრთისა, მას
ევედრე აწ, რადთა დაგვიფარნეს ჩუენ მტერისა
საბრჯისაგან და ძმათა მტერობისაგან.

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

განვერენით საცთურსა ცოდვათა ჩუენთასა, ვედრებითა
შენითა, ღმრთისმშობელო ქალწულო, ძისა შენისა
მიმართ, რომელი იშვა შენგან უზესთაეს ბუნებათა, ძჳ
ღმრთისაჲ დაუსაბამოდ.

კონდაკი - საღმრთოდსა ქუხილისა საყვრო სულიერო,
მორწმუნეთა სიმტკიცეო და განმდევნელო წვალებისაო,
სამებისა მსახურო, დიდო მღვდელმთავარო იოსებ,
ანგელოზთა თანა მდგომარეო მარადის, ევედრე

ქრისტესა ღმერთსა დაუცხრომელად ჩუენ
ყოველთათჳს.

იკოსი - იქადის აწ მხარწ კახეთისაჲ, სამშობლოჲ ეგე
შენი, იოსებ, საკვრველო, რამეთუ მიერ აღმოსცენდი
მწყემსი კეთილი, და წინამძღვარი განსამტკიცებლად
ერისა ჩუენისა ღმრთისმსახურებასა შინა, ხოლო
ეკლესიაჲ განათლდების დიდებითა შენითა და გვიწესს
ყოველთა მორწმუნეთა, რადთა გნატრიდეთ შენ,
მოშურნესა მკურვალესა და ვნებათა თვთმპყრობელსა,
გლახაკთა წინა-მდგომელსა, და ცოდვილთა სულთა
მძღუანსა, წმიდასა კათალიკოსსა იოსებსა, რამეთუ
იქმენ შენ მსხუერპლ საღმრთოჲსა ქრისტეს
საკურთხეველისა, ღირსო, და კადნიერად მეოხ-ხარ
ჩუენ ყოველთათჳს.

გალობაჲ 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: ყრმანი ებრაელნი სახუმილსა შინა
ვიდოდეს ცეცხლსა ზედა კადნიერებით და
შეცურეულნი ღალადებდეს და იტყოდეს: კურთხეულ
ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

**წმიდამღვდელთმთავარო იოსებ, ევედრე ღმერთსა ჩუენ
თჳს.**

განუზომელი მოწყალეჲაჲ და უაღრესი სიტკბოეჲაჲ და
სიმდაბლწ გექმნა წინამძღვრად გზასა ჭემმარიტსა, და

ყოველთა ასწავებდი ქრისტეს მსგავსად, რადთა განუყონ უხუებით გლახაკთა და შეეწიონ ნაკლულევანთა.

წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს.

ღმრთივგანბრძნობილსა გეუწყებოდეს რად ძალნი საღმრთონი და განანათლებდ ერთა, ეგრეთვე აწ მიფენითა მადლისა შენისადთა განმწმიდე და განმანათლე და ძლუნად მიმიპყარ ზეცათა მეუფესა.

წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს.

კეთილ მიმთუალველ ექმნა უფალი ვედრებათა შენთა ცურებითა წვმისადთა და კეთილ-შეზავებითა ჰაერთაჲსა მიჰმადლებდა ნაყოფიერებასა ქუეყანასა. აწ წყალობითა მოგუკედენ და ზეცით მაცოცხლებელი ცუარი გარდამოგვივლინე ჟამსა ხუატისასა.

„დიდებაჲმამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

ვითარცა ოდესმე ისმენდა ღმერთი ელიასას, ეგრეთვე ლოცვითა შენითა არცა მოაკლდა წვიმაჲ ვენახთა და არცა დაატყდა სეტყვაჲ მავნებელი, რადსთვსცა განითქვა საღვრველმოქმედაჲ შენი.

„აწლამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

გიხაროდენ შენ, ასულო ადამისო, გიხაროდენ, სძალო ღმრთისაო, გიხაროდენ, მშობელო მაცხოვრისაო, რომელმან დაიტყე შემოქმედი შენი, მეოხ-გვეყავ მარადის.

გალობა 8, აკურთხევდითსა

ძლისპირი: შვიდ-წილ აღაგზნა საჯუმილი მძლავრმან ქალდეველმან ყრმათათჳს გულისწყრომით, რისხვითა ძალითა მალლისადთა იხილნა უვნებელად დაცულნი ცეცხლისაგან განურყუნელად, დამბადებელისა მიმართ და მჴსნელისა ღაღად-ყო: აკურთხევდით ყრმანი და მღდელნი უგალობდით, ერნი უფროსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე~.

წმიდამღვდელოთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თჳს.

ყოვლადვე არასადა შეაპყარ, პატიოსანო მამაო, თავი თჳსი შუებასა და განცხრომასა, არამედ შეჭურვილ იყავნ მარხვითა და ლოცვითა და მღვიძარებითა, და შემოსითა ძაძისადთა და ხმელსა ზედა წოლითა და სხვითა ბევრეულითა ღუაწლითა, მარადის იხსენებდი საშინელსა მას სასჯელსა და შიშითა მით განაკრძალებდი სულსა თჳსსა.

წმიდამღვდელოთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თჳს.

შრომანი შენნი და სიწრფოებანი გულისანი იხილნა რად მალაღმან, მოხედვა-ყო წყალობითა და სულით და ჯორციით გადიდა, აწ ვსენებისა შენისა აღმასრულებელთა ვსნად გვთხოვე შეცოდებათა, ვითარცა წინაშე ღმრთისა მდგომარემან, ხოლო დაცემული ესე და დამდაბლებული ქართველთა ერი აღადგინე მსახურებად ღმრთისა და მამულისა მეოხებითა შენითა.

წმიდაომღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრელმერთსაჩუენ თვს.

გემცნო რად დღწ საწუთოდთგან განსლვისა შენისად, ილოცვიდი და სიბერითა სრულქმნილმან სული თვსი შეჰვედრე ღმერთსა, და ვითარცა საკვრველთმოქმედი მამად, და ღირსი მღვდელმთავარი შეერთე რად სიმრავლესა მას წმიდათასა, გაქუს მაღლი ოხისა და შეწევნისა ჩუენისად, ხოლო სამარხოდ შენი იქმნა უძღურთათვს, ვითარცა საუნჯწ მაღლისად და წყაროდ კურნებათად.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

კაცსა ზეცისასა და ანგელოზსა ქუეყანისასა, სარწმუნოებისა ჭემმარიტსა ქადაგსა სარწმუნოსა გიგალობთ და გევედრებით: გამოუთქმელითა ძალითა შენითა მარადლე თანამავალ გუექმენ, წმიდაო, და

განსდევნე მტერნი და მბრძოლნი ჩუენნი, და მოაუძღურე მწვალებელნი, ხოლო ჩუენ წარმწყმედელთა გზათაგან განგვარინნე და გუასწავე გზად უცთომელი, ზეცად აღმყუანებელი.

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

სამთა მათ ყრმათა ბაბილონს საჯუმილსა შინა სამებასა თაყუანის-სცეს და შეურაცხ-ყვეს ხატი იგი ოქროდსად, და ცუარითა სხურებულნი გალობითა ღაღადებდეს: ყოველნი საქმენი აკურთხევდით დღეს ღმერთსა და უფალსა, უგალობდით და ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

- ვაქებთ, ვაკურთხევთ, თაყუანის-ვსცემთუფალსა, უგალობთდააღვამაღლებთმასუკუნისამდე.

- შემდგომად აკურთხევდითსა~(VIII გალობისა):-
`უპატიოსნესსა~.

გალობა 9, ადიდებდითსა

ძლისპირი:შენ, რომელი უქორწინებელ ხარ, დედაო უსძლოო, შენ, რომელმან უზესთაეს ბუნებათა შევ დაუსაბამო, რომელ-არს შემოქმედი ღმერთი ჭეშმარიტი, გალობითა დაუდუმებელითა გადიდებთ.

**წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრეღმერთსაჩუენ
თჳს.**

ქრისტემან მოგცა შენ მადლი სასწაულთაცა საქმედ და
ესრეთ პატივ გცა საწუთროსა ამას, ხოლო შემდგომად
სიკუდილისა შენისა უფროდს იდიდე წინაშე მისსა,
პატივცემული მამათმთავართა თანა და ღირსთა, ხოლო
ჩუენ საკსენებელად და საუკუნოდ ნეტარებად და ქებად
შენი განგვიწესა ეკლესიამან ქართველთამან.

**წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრეღმერთსაჩუენ
თჳს.**

დაღაცათუ გვამი შენი საფლავმან შეიცვა, მამაო, არამედ
განსაკროთომელნი სასწაულნი შენნი უმაღლეს საყვირისა
ოხრიან, რომლითა სულნელ-ჰყოფ მორწმუნეთა ერსა,
წმიდამღვდელთა, და განაბრწყინვებ ყოველთა
ცისკიდეთა.

**წმიდამღვდელთმთავაროიოსებ, ევედრეღმერთსაჩუენ
თჳს.**

ჰხედვიდენ რად საღმრთოსა მას მოქალაქობასა შენსა და
მდინარეთა უმდიდრესთა სწავლათა და ნიშთა და
სასწაულთა დიდთა, შენ მიერ აღსრულებულთა,
შემდგომად სიკუდილისა შენისა აღწერნეს მოწაფეთა
შენთა და კეთილქებისა გალობითა გნატრიდენ შენ,
ვითარცა ჭეშმარიტად ქრისტეს ახოვანსა მხედარსა.

„დიდებადამამასადაძესადაწმიდასასულსა”.

რომელსა მოგიღებეს ღმრთისაგან კადნიერებად მეოხებად ჩუენდა, შეგვეწიე, რადთა წინააღმდგომთა მათ ჭემმარიტებისათა ვძლევდეთ მართლითა სარწმუნოებითა და მარადის მოვიხვეჭდეთ განმარჯვებასა უხილავსა და ხილულსა მტერსა ზედა.

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ”.

ძუელი შჯული მოგასწავებს, ქალწულო წმიდაო, და ახალი აღგიარებს ღმრთისმშობლად, უსძლოო, და ჩუენ მორწმუნენი სარწმუნოებით ვიტყვთ: მშობელო სიტყვსაო, ვედრებად ნუ დასცხრები ღმრთისა მიმართ მოსავთა შენთათვს.

- შემდგომად`ადიდებდითსა~ (IX გალობისა):-

„ღირსარსი~- არიგალობება.

„განმანათლებელი~: ნათელმან უსხეულომან განგანათლა შენ, ჳ, სასწაულთმოქმედო მამაო ჩუენო, იოსებ კათალიკოსო, და აღმოგაბრწყინვა რად კახეთით, მოჰფინა შარავანდედი ქუეყანასა ამას ჩუენსა, ცოდვისა მიერ ბნელ-ქმნილსა, და ყოველი წყუდიადი ბნელისაღ წარსდევნა, ხოლო ღუაწლი შენი, ვითარცა საუნჯეჭ ოქროდსა ბრწყინვალედ შეუმოსია ეკლესიასა ღმრთისასა და, ვითარცა გვრგვნი სამეუფოო, შემკული ბრწყინვალედ თუალთაგან მრავალსასყიდლისათა,

დაუდგამს თავსა თვსსა, რადთა ჰნათობდეს ყოველთა,
რომელნიცა სიხარულით შევლენან მას შინა. (2-გ ზის).

„დიდებაჲმამასადაძესადაწმიდასასულსა, აწდამარადის
, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ.“.

ღმრთისმშობლად ჭეშმარიტად აღგიარებთ შენ,
დედოფალო, შენ მიერ ცხოვნებულნი, რამეთუ ღმერთი
ჰმეგ გამოუთქმელად დამცხნელ ჯუარითა სიკუდილისა
და თვსდა მიმართ მიმზიდველი ღირსთა კრებულისა,
რომლისა თანა გაქებთ შენ, ქალწულო.

- „ყოველისული“- იგალობება.

„აქებდითსა“ ზედა დასდებლები - მუხლი 4. (აირჩიეთ
ნებისმიერი- 4 მუხლი).

დღესა ამას მორწმუნეთა სულიერისა ზეობისასა,
დღესასწაულსა შენსა, წმიდაო მამათმთავარო იოსებ,
შეგლადებთ: გიხაროდენ, ზეცისა კაცო და ქუეყანისა
ანგელოზო; გიხაროდენ, მრავალთა გზასა ზედა
ცხოვნებისასა დამაყენებელო; გიხაროდენ, მართალთა
დიდებაო და ერისა ჩუენისა განმამტკიცებელო, მეოხ
გუეყავ წინაშე ღმრთისა, რადთა მართლმადიდებელნი
ერნი დაგვიცუნეს საეშმაკოთა ბადეთაგან და
ანტიქრისტჳს ხიბლისაგან და მძლავრებისა.

მადლი ღმრთისად მკვდრ იყო რად შენ თანა, სიბრძნით აღსავსე იქმენ შენ და ქადაგ ჳმა-მაღალ, მეტყუელ საიდუმლოთა მათ დაფარულთა, და საცთურისა ვერ დამთმენელი და ფრიად მოყუარე ერისა შენისად, განსწავლიდი ყოველთა, რადთამცა არა მოიწიოს მათ ზედა სასჯელი ღმრთისად. მას ევედრე აწ, სანატრელო, ყოვლისა სოფლისათჳს მშჳდობით დაცვაჲ და ერსა ჩუენსა _ ძლევად და დამტკიცებაჲ მართლმადიდებლობისად ქრისტეს ღმრთისაგან, და სულთა ჩუენთა უხუად დიდი წყალობაჲ.

შური გაქუნდა შენ, წმიდაო, მართლისა სარწმუნოებისა და განვრცობისათჳს სიყუარულისა, და გვიჩვენე გზად კეთილად მსახურებისად. ხოლო აწ მტერნი იგი ჭეშმარიტებისანი ილუწიან, რადთა ქრისტესმოსახელე ერი ჩუენი შთასთხინნეს უფსკრულსა უმეცრებისასა და გარდასახნეს ერად ბნელისა, გარნა ჩუენ ვერცაღა ძალგვიძს წინააღმდგომად ბოროტისა, არამედ მოწყალე-ჰყავ ჩუენ ზედა მართლ-მსაჯული იგი უფალი, რადთა განვსძლიერდეთ და განვცხოველდეთ სულითა და ჳორცითა, და შემძლებელ ვიქმნეთ წინააღმდგომად ყოვლისა ბოროტისა.

ჟ, ნიჭთა შენთა მოცემულთა, სანატრელო, რომლისა მიერ ბოროტთა ეშმაკთა არცხვინე და დიდებაჲ ქრისტესი განაბრწყინვენ. და გამოსჩნდი კანონ

მონაზონთა და სიქადულ მართლმადიდებელთა, დამატკობელ და ბრწყინვალე მნათობ ყოვლისა სოფლისა და უძღურთა უგამოცდილეს და პატიოსან მკურნალ, და განათლებული ხედევდი რად მომავალთა, ყოველსა ყოფადმდე იტყოდი უბიწოებითა საღმრთოთა, აწცა დაუცხრომელად ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, რომელნი სარწმუნოებითა და სიყუარულით პატივს-ვსცემთ მარადის სახარულევანსა და ყოვლადსანატრელსა ჳსენებასა შენსა.

გიხაროდენ, ჳემმარიტთა ქრისტეანეთა სიქადულო და მოწესეთა სიხარულო, რომელსა გაქუს მაღლი მორწმუნეთა შეწევნისა, აწ მოგუხედენ მაღლით, ღმერთშემოსილო იოსებ, და დააცხრვენ აღძრვანი უხილავთა და ხილულთა ვნებათანი, გარე-წარგუჳადენ განსაცდელნი და ეშმაკთა კუეთებანი, და შეწირე ვედრებად ჩუენი დედასა თანა ღმრთისასა წინაშე ქრისტჳსსა თანაშეწევნითა ზეცისა მჳედრობათათა და წინამორბედისა და იოანე ღმრთის-მეტყუელისათათა.

ვერ შემძლებელ-არს ენად კაცობრივი მითხრობად ღუაწლთა შენთა, წმიდაო სათნოო ღმრთისაო იოსებ, რამეთუ განვლე სოფელი ესე ღირსად, დიდებულო, და აწ შუებასა სამოთხისასა შეერთებული, ანგელოზთა თანა იხარებ, და უკუნისამდე ჳსუფევ ქრისტჳს თანა, მას ევედრე აწ, რადთა ჩუენცა არა მივდრკეთ

უკუნისამდე მადლითა-ვე წმიდისა სამებისათა და მეოხებითა ყოვლად წმიდისა დედოფლისა ღმრთისმშობელისათა და სასოძსა მის მფარველისა ჩუენისათა.

საცნაურად ბრწყინვალე-იქმნა სახელი შენი ქართლოსიანთა შორის, ჰ, ყოვლადბრწყინვალეო ლამპარო და მწყემსო ქართველთა ერისაო, საკვრველთმოქმედო მამაო იოსებ კათალიკოსო, რომელმან მხარც ესე კახეთისაჲ განანათლენ საკვრველებითა და მარადის შეეწევი შენდა მომართ მკურვალედ მოლტოლვილთა, დაუცხრომელად ევედრე აწ ქრისტესა ღმერთსა, რომელნი პატივს-ვსცემთ ყოვლადსანატრელსა ვსენებასა შენსა, ვსნად ყოველთაგან სენტა და სალმოზათა.

შემოკრბით, ჰ, ერნო ქართველთანო, და შესხმითა სულიერითა უგალობდეთ წმიდასა და ახოვანსა ქრისტესს მხედარსა, მამათმთავარსა იოსებსა, რომელი ფრიად დაშურა ერისა ჩუენისათვს სულიერად წინაშე ღმრთისა, ვსნად განსაცდელთაგან და განრინებად ყოვლისაგან ვნებისა და საცთურისა, და ვევედროთ, რაათა კუალად დაიფაროს მამული თვისი – საქართველო – ყოვლისაგან ჭირისა და თანამბრძოლ გუეყოს ჩუენ მარადის წინააღმდეგომად მბრძოლისა,

ჩვენ ზედა აღბორებულისა და დაგვიცვას უცხო თესლთა ზედა მოსლვისაგან.

„დიდებადამასადაძესადაწმიდასასულსა“.

დავბეროთ საყვრსა გალობათასა და განვსცხრებოდეთ და ვიშუებდეთ მოხარულნი ყოვლადწმიდასა შინა დღესასწაულსა წმიდისა იოსებ კათალიკოსისასა და ვაქებდეთ სანატრელსა მას, ვითარცა სწავლისა მდინარეთა აღმომდენთა ჩუენდა და უგალობდეთ: უძლურნი – სენტა მკურნალსა, ხოლო ჭირვეულნი – მკსნელსა, შეცოდებულნი – მკურვალესა მეოხსა, მწუხარენი – განმაცხრობელსა და მავალნი – მოგზაურსა, მენავენი – მმართველსა და ყოველნი ყოვლით კერძო, ყოველთავე სასოსა სარწმუნოებით ვადიდებდეთ და ვიტყოდეთ: მეოხ-გუეყავ, ღმერთშემოსილო, რადთა ლოცვათა შენთა მიერთთა თხოვითა შეგვჭურნეს ჩუენ უფალმან ღმერთმან ძალითა თუსითა უძლეველითა, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთა ჩუენტა ზედა და გუაცხოვნნეს ჩუენ. (კმაღ 6).

„აწდამარადის, დაუკუნითიუკუნისამდე, ამინ“.

ღმრთისმშობელო ქალწულო, შენ ხარ ვენახი ჭეშმარიტი, რომელმან გამოიღე ტევანი ცხორებისა, შენ

გვედრებით, მიმადლებულო, მოციქულთა თანა მეოხ მეყავ ცხორებისათჳს სულთა ჩუენთასა.

- **`დიდებამაღალიანი~ -იგალობება.**

- **ტროპარიმღვდელმთავრისა:** „კანონად სარწმუნოებისა და ხატად სიმშვიდისა და მოძღურად მარხვისა გყო შენ ქრისტემან სამწყსოსა შენისათჳს ჭემმარიტებით, ამისთჳსცა მოიგე სიმდაბლითა სიმაღლე და სიგლახაკითა სიმდიდრე, წმიდაო მღვდელმთავარო იოსებ, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათჳს.

- **`დიდება~ `აწდა~**

ღმრთისმშობლისა, „აღდგომისგანსატევებელი~ (ტროპარი ხმის მიხედვით): - რომელი საუკუნითგან დაფარულიყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევნელად შენგან განჯორციელდა, ჯუარცმაჲ ნებსით თავს იდუა, რომლისათჳსცა აღადგინა პირველდაძინებულნი, და იჯსნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

I, III და VI ჟამნებზე:

- **ტროპარი:** მღვდელმთავრისა.

- **კონდაკი:** მღვდელმთავრისა.

წმ.იოანეოქროპირის

საღმრთოლიტურგია:

- `გამომსახველობითიანტიფონები~ - „ნეტარებების~ -
გალობისას ჩაერთვის

~მომიხსენენი~ - 8 მუხლად:

- მღვდელმთავრის **III** გალობიდან -
4მუხლი (ძლისპირით).

- მღვდელმთავრის **VI** გალობიდან - 4მუხლი,
თავისი „დიდება~ „აწდა~ - თი.

სამოციქულო- წმ. - ებრ. 318 დას. **VII,26 - VIII, 2.**

სახარება - ინ. 36 დას. **X, 9-16.**

შესვლად.

ტროპარი - მღვდელმთავრისა

კონდაკები- „დიდება~ - მღვდელმთავრისა

„აწდა~ - „სასო და შესავედრებელო...~

„წარდგომა~: „პირი ჩემი იტყოდეს სიბრძნესა, და
ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულის-ხმის
ყოფასა~.(*ჴმაღ1*).

მუხლი. „ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა და ყურად
იღეთ ყოველთა,რომელნი
დამკვიდრებულ-ხართ სოფელსა“.

„ალილუია~:„პირმან მართლისამან იწვართოს
სიბრძნე~.(კმაძ2).

მუხლი. „შჯული ღმრთისა მისისაარს გულსა შინა
მისსა ა არა შეუბრკუმენ სლვანი მისნი~.

განიცადე: „საქსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი
ჰამბავისაგან ბოროტისა არა ეშინოდის~

სადღესასწაულოწეს-
განგებაშეადგინა:თინათინმჭედლიშვილმა.

